

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-11Csp/305/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220213167
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kubej
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2024:7220213167.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudcom JUDr. Petrom Kubejom v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom v C., D. XXX/X, zastúpená WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom v Prešove, Duchnovičovo námestie 1, o zaplatenie 16.477,54 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná m á p r á v o na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 30.12.2020 žiadal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 16477,54 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy od 29.05.2018 do zaplatenia a zároveň mu nahradila trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia. Ďalej uviedol, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom dňa 03.11.2017 uzatvorili Zmluvu o pôžičke č.8017405/8600503876, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej pôžičku vo výške 16800 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 108 mesačných splátkach v sume 273,02 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 29486,16 eur, pričom do dňa podania žaloby uhradila sumu 1724 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky vrátiť riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca 28.03.2018 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade splátok nedošlo, žalobca dňa 19.05.2018 úver zosplatnil, čo jej oznámil listom zo dňa 23.05.2018 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Žalovaná svoj dlh do dňa podania žaloby neuhradila ani čiastočne, pričom dlžná suma je vo výške 16477,54 eur. Právny predchodca žalobcu si podanou žalobou uplatnil aj zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní.

2. Právny zástupca žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení doručenom súdu 26.05.2021 okrem iného uviedol, že podaný návrh považuje za nedôvodný a navrhuje žalobu ako celok zamietnuť a priznať žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu. Ďalej uviedol, že žalobca v žalobe síce tvrdí, že „Vzhľadom na to, že Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, Žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, listom z dňa 28.03.2018 - Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac než 30 dní. Súčasne žalobca žalovaného upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade najstaršej omeškanej splátky

žalobca bude oprávnený úver zosplatiť.“ Avšak podľa názoru žalovanej, nestačí, že určité skutočnosti prípadne vyplývajú z dôkazných prostriedkov. Bolo by v rozpore s požiadavkami rovnosti zbraní a kontradiktórnosti sporového procesu, keby mala protistrana „hádať“, ktoré skutočnosti tvoria predmet sporu; je preto elementárnou povinnosťou žalobcu skutkovo vymedziť tvrdenie, a následne preukázať tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena. Poukázala na ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pričom uviedla, že predpokladom platného zosplatenia spotrebiteľského úveru podľa platnej legislatívy je, že veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a rovnako, že výzva ako jednostranný adresný právny úkon je adresátovi doručený (ust. § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z.). Žalobca síce uvádza, že žalovaného vyzval k úhrade dlžných splátok, avšak nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie o tom, že výzva ako jednostranný právny akt bol žalobcovi aj riadne doručený (ust. § 45 ods. 1 zákona č. 40/1964 Z. z.). Rovnako podľa judikatúry je potrebné tvrdiť a preukázať doručenie, nie odoslanie. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, (zverejnené Zo súdnej praxe č. 1/2007, z ktorého vyplýva: „Pri posudzovaní účinkov doručovania jednostranného právneho úkonu v súdnom konaní musí byť nepochybne preukázané doručenie tohto úkonu a nie je možné vychádzať len z predpokladov dôjdenia tejto zásielky adresátovi jednostranného právneho úkonu na základe odoslania tejto zásielky na pošte.“ Žalobca, na ktorom je bremeno tvrdenia, tak nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie, že by splnil svoju povinnosť uvedenú vyššie. Súd koná o podanej žalobe, teda o vznesených prostriedkoch procesného útoku - skutkových tvrdeniach žalobcu. Nakoľko žalobca v žalobe (návrhu na vydanie upomínacieho platobného rozkazu) netvrdí žiadne skutkové tvrdenie o tom, či a ako si splnil svoju povinnosť podľa ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Z. z., t.j. či riadne doručil predmetnú výzvu žalobcovi, máme za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a žalobu je potrebné zamietnuť. Nakoľko žalobca v tomto smere nič neuvádza, žalovaný nemá ani čo popierať. Žalobca síce v žalobe uvádza, že v zmysle čl. 15.2 sa zásielka považuje za doručенú za piatym dňom od podania na poštovú prepravu, ale neuvádza žiadne skutkové tvrdenie o tom, či vôbec bola výzva podľa ust. § 565 OZ, údajný list zo dňa 23.05.2018 na poštovú prepravu skutočne podaná, a nepredkladá o tom žiaden dôkaz. Rovnako podľa judikatúry je potrebné tvrdiť a preukázať doručenie, nie odoslanie. V tejto súvislosti poukazujeme aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, (zverejnené Zo súdnej praxe č. 1/2007, z ktorého vyplýva: „Pri posudzovaní účinkov doručovania jednostranného právneho úkonu v súdnom konaní musí byť nepochybne preukázané doručenie tohto úkonu a nie je možné vychádzať len z predpokladov dôjdenia tejto zásielky adresátovi jednostranného právneho úkonu na základe odoslania tejto zásielky na pošte.“ Žalobca, na ktorom je bremeno tvrdenia, tak nepredniesol žiadne skutkové tvrdenie, že by splnil svoju povinnosť uvedenú vyššie. Súd koná o podanej žalobe, teda o vznesených prostriedkoch procesného útoku - skutkových tvrdeniach žalobcu. Nakoľko žalobca v žalobe netvrdí žiadne skutkové tvrdenie o tom, či bola výzva podľa ust. § 565 OZ čo i len podaná na poštovú prepravu, máme za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia a žalobu je potrebné zamietnuť. Navyše, v zmysle judikatúry SD EÚ C-449/13 dôkazné bremeno konania s odbornou starostlivosťou zaťažuje veriteľa, nikdy nie spotrebiteľa. Súd koná o podanej žalobe, teda o vznesených prostriedkoch procesného útoku - skutkových tvrdeniach žalobcu. Nakoľko žalobca v žalobe netvrdí žiadne skutkové tvrdenie o tom, či a ako si splnil svoju povinnosť podľa ust. § 7 ods. 1, ods. 19 až 42 a ust. § 11 ods. 2 Zákona (ktorý je výrazom implementácie článkov 5 a 8 smernice 2008/48), máme za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a že veriteľovi patria riadne úroky (resp. že sp. úver nie je bezúročný a bez poplatkov pre hrubé porušenie povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou) a žalobu je tak potrebné zamietnuť. Opäť v tomto kontexte žalovaný nemá čo popierať, keďže žalobca nevyhradil tieto prostriedky procesného útoku v žalobe a žalobu je potrebné zamietnuť pre neunesenie bremena tvrdenia zo strany žalobcu. Žalovaný si v prvom rade dovoľuje uviesť, že mu bola doručená žaloba spolu s niektorými prílohami /dôkazmi. Žalovanému ale v rámci doručovania žaloby nebol doručený podstatný a dôležitý dôkaz, a to zmluva o spotrebiteľskom úvere samotná. Jednou z príloh žaloby, ktoré boli žalovanému v prebiehajúcom konaní doručené je síce Žiadosť o poskytnutie pôžičky (návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere), no takýto dokument nemožno v žiadnom prípade považovať za zmluvu o pôžičke č. 8017405/8600503876 (evidenčné číslo zmluvy/ príd. autorizačný kód) ako dvojstranný právny úkon, na ktorý odkazuje Žalobca v bode 1. žalobe. Nakoľko žalovanému nebola doručená zmluva o spotrebiteľskom úvere a žalovaný už vlastným vyhotovením zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani nedisponuje, žalovaný sa k nej ani nemôže z dôvodov na strane súdu relevantne vyjadriť, čím dochádza k porušeniu práva žalovaného ako spotrebiteľa (slabšej strany sporu) na spravodlivý proces. Žalobca ďalej v žalobe ako dôkaz označil „zmluvné podmienky“, ale žiaden dôkaz s názvom „zmluvné podmienky“ nám nebol doručený, a teda máme za to, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno, že určité „zmluvné podmienky“ boli súčasťou zmluvného vzťahu. Žalobca v žalobe

tvrdí, že sp. úver zosplatnil, a to listom zo dňa 23.05.2018, pričom uvádza, že oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde bežná doba doručenia je 5 dní a poukazuje na čl. 15.2, podľa ktorého sa zásielka považuje za doručeníu piatym dňom od podania na poštovú prepravu. V prvom rade žalovanému nie je zrejmé, na aké ustanovenie čl. 15.2 Žalobca odkazuje, nakoľko v prvom rade žalovaným zmluva v prebiehajúcom konaní doručená nebola. Avšak máme za to, že žalobcom tvrdenú fikciu doručenia nie je možné aplikovať na tento prípad. V zmysle prvej vety ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného od 01.11.2008 „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.“ V zmysle ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 1.1.2008 platí, že „Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné...“, pričom toto ustanovenie bolo následne novelou - zákonom č. 102/2014 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2015 precizované o tretiu vetu, v zmysle ktorej „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ K žalobcom tvrdenej fikcii doručenia zaujala súdna prax odmietavé stanovisko, podľa ktorého dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručeníu len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta (Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 16. 11. 2009, sp. zn. 5 Cmo 161/2009). Táto fikcia doručenia neobstojí ako platne dojednaná pre jej rozpor s ustanovením § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka. Princíp doručovania právnych úkonov ako podmienka ich účinnosti vyplýva nielen z § 45 Občianskeho zákonníka, ale je jednou z hlavných zásad súkromného práva. Z povahy ustanovenia § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že ide o kogentné ustanovenie, ktoré nepripúšťa odchýlnu dohodu zmluvných strán v podobe fikcie doručenia. Právna konštrukcia doručovania upravená týmto ustanovením totiž zabezpečuje spravodlivé vyvažovanie záujmov zmluvných strán. Adresátovi právneho úkonu poskytuje možnosť oboznámiť sa s obsahom právneho úkonu a taktiež istotu, aby účinky daného právneho úkonu nenastali bez toho, že mu to nebolo umožnené. Napokon aj s už označeného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Obo 283/2003, (zverejnené Zo súdnej praxe č. 1/2007 vyplýva, že „musí byť nepochybne preukázané doručenie tohto úkonu a nie je možné vychádzať len z predpokladov dôjdenia tejto zásielky adresátovi jednostranného právneho úkonu na základe odoslania tejto zásielky na pošte. S poukazom na uvedené je tak zrejmé, že v tomto prípade nemožno vychádzať z fikcie doručenia a žalovaný popiera, že sa oznámenie zo dňa 23.05.2018 dostalo do sféry jeho dispozície. Ďalej poukazujeme aj na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru a Žalovaný prehlasuje, že všetky platby, ktoré historicky v súvislosti z predmetným úverom vykonal započítava najprv na istinu a potom na úroky. Ako sme už v tomto podaní vyššie uviedli, nakoľko žalobca v žalobe netvrdí žiadne skutkové tvrdenie o tom, či a ako si splnil svoju povinnosť podľa ust. § 7 ods. 1, ods. 19 až 42 a ust. § 11 ods. 2 Zákona (ktorý je výrazom implementácie článkov 5 a 8 smernice 2008/48), máme za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že veriteľovi patria riadne úroky (resp. že sp. úver nie je bezúročný a bez poplatkov pre hrubé porušenie povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou). K ďalším dôvodom bezúročnosti a bezpoplatkovosti sp. úveru sa žalovaný nedokáže vyjadriť, nakoľko žalovanému nebola doručená zmluva o spotrebiteľskom úvere a žalovaný už vlastným vyhotovením zmluvy o spotrebiteľskom úvere ani nedisponuje.

3. Súd uznesením č.k.: 11Csp/305/2020 -104 zo dňa 30. júla 2021 pripustil zmenu žalobcu , v zmysle ktorej pôvodný žalobca vystupuje z konania a na jeho miesto vstupuje do konania nový žalobca, ktorým je Intrum Slovakia, s.r.o. so sídlom Mýtne 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtne 48, Bratislava.

4. Právny zástupca žalovaného v reakcii aj na toto uznesenie súdu doručil písomné podanie dňa 02.11.2021, v ktorom okrem iného uviedol, že vznáša námietku vecnej legitímácie žalobcu a s tvrdením, že na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie Žalobcu postačuje oznámenie o postúpení pohľadávky, nesúhlasíme z nasledovných dôvodov: V prvom rade, žalobca neuniesol bremeno tvrdenia (a následne ani dôkazné bremeno), o aké relevantné oznámenie sa jedná, z akého dátumu a akým spôsobom bolo doručované žalovanému. Žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že určité oznámenie o postúpení pohľadávky doručil do dispozičnej sféry žalovaného (ust. § 45 ods. 1 OZ). V tomto kontexte žalovaný pre neexistenciu skutkového tvrdenia o doručení oznámenia o postúpení pohľadávky nemá čo popierať. V druhom rade, na ochranu spotrebiteľa pri postupovaní pohľadávky bolo postupne prijatých niekoľko

právnych noriem, a to najmä ust. 17 zákona č. 129/2010 Z. z., v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ. Žiadne z citovaných ustanovení nepripúšťa jednak z povahy veci, jednak z dôvodu znenia ust. § 54 ods. 1 OZ od nich odklon. tomto kontexte Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.06.2003, sp. zn. 4 Obo 210/01 je na vec absolútne neaplikovateľný, nakoľko už z len časového dôvodu je zrejmé, že ani nemohol brať do úvahy normy na ochranu spotrebiteľa. S obdobnou argumentáciou sa už Najvyšší súd SR vysporiadal vo svojom aktuálnejšom Rozsudku, sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, a to nasledovne: „24. Žalobca v dovolaní poukazuje na judikát uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR bol pod č. 119/2003, sp. zn. 4 Obo 210/01, ktorého publikovaná právna veta znie: „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník“ Podľa názoru vec prejednávajúceho trojčlenného senátu sa jedná o judikát v obchodnoprávnom spore staršieho dáta, ktorého závery v súčasnosti nie je možné aplikovať v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré spočíva na diametrálne odlišných (až protichodných) princípoch ako právo obchodné. Uvedený judikát primárne rozoberá notifikačnú povinnosť (denunciáciu) s dôrazom na to, ako vplýva toto oznámenie (táto právna skutočnosť) na zmenu v obsahu záväzku vo vzťahu k dlžníkovej povinnosti plniť v obchodnoprávnom spore. Tu však treba mať na zreteli, že uvedený judikát nevyučuje (a ani nemôže) možnosť súdneho prieskumu platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, najmä v prípade, keď samotná právna úprava postúpenia pohľadávky podľa OZ obsahuje ustanovenia o zákaze postúpenia (§ 525 OZ). Je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi. Je potrebné si uvedomiť, že oznámením postúpenia pohľadávky, ktoré je adresované dlžníkovi, dochádza v prvom rade k tomu, že postupca vyvolá zmenu osoby oprávnenej prijať plnenie, a zároveň berie na seba riziko vyplývajúce z toho, že i v prípade neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky splní dlžník dlh tretej osobe (postupníkovi). Samotným postúpením pohľadávky však nedochádza k inej zmene záväzku než v osobe veriteľa a v prípade, že zmluva bola neplatná, dochádza k tomu, že k veriteľovi pristupuje ďalšia osoba oprávnená prijať plnenie s účinkami i pre pôvodného veriteľa. 25. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“ Zo žiadosti o poskytnutie sp. úveru zo dňa 2.9.2017 vyplýva, že požadovaný počet mesačných splátok bol 108, a že teda ešte nenastal termín konečnej splatnosti sp. úveru. Poukázal na znenie ust. § 17 ods. 1 OZ, ktoré je v súčasnom znení súčasťou nášho právneho poriadku s účinnosťou od 23.12.2015, a teda bolo v danom znení účinné aj v čase účinnosti tvrdeného postúpenia pohľadávok zo zmluvy o sp. úvere. Predmetom postúpenia v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ môžu byť len také pohľadávky, u ktorých nastala prirodzená splatnosť celého sp. úveru (teda nie splatnosť jednotlivých čiastok, resp. splátok), alebo u ktorých došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého sp. úveru. Uvedené vyplýva jednak z logického výkladu znenia ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ, ale hlavne vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 438/2015 Z. z. Zákon č. 438/2015 Z. z. bol do NR SR predložený dňa 28.8.2015 ako „Návrh skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony“; išlo o návrh poslancov V. Jasaň, A. E., F. G., G. C., H. C., I. H.. Je tak zjavné, že pre neplatnosť zosplatnenia sp. úveru, ako aj vzhľadom na to, že termín konečnej splatnosti sp. úver v čase tvrdeného postúpenia pohľadávky nenastal, bolo postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu neplatné. V tomto kontexte poukázal na skutočnosť, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že došlo k platnému zosplatneniu sp. úveru, nakoľko žalobca v žalobe netvrdí žiadne skutkové tvrdenie o tom, či a ako si splnil svoju povinnosť podľa ust. § 7 ods. 1, ods. 19 až 42 a ust. § 11 ods. 2 Zákona (ktorý je výrazom implementácie článkov 5 a 8 smernice 2008/48), a tak máme za to, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia, že bol oprávnený vyhlásiť predčasnú splatnosť sp. úveru a že veriteľovi patria riadne úroky (resp. že sp. úver nie je bezúročný a bez poplatkov pre hrubé porušenie povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou) a žalobu je tak potrebné zamietnuť. tomto kontexte poukazujeme ďalej na skutočnosť, že žalobca ani len nepreukázal odoslanie, nie to ešte doručenie tzv. zosplatňujúcej výzvy podľa ust. § 565 OZ. Na základe vyššie uvedených skutočností navrhol, aby súd žalobu zamietol v celom rozsahu a Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 16.12.2021 v reakcii na žalovaného uviedol, že v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka uvádza: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Podľa ust. 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka : „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V zmysle čl. 10 bod 10.2 zmluvných podmienok zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli, že: Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Vzhľadom na uvedené, nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní so zaplatením splátky splatnej v mesiaci 01/2018, bol našim právnym predchodcom formou predžalobnej upomienky zo dňa 28.03.2018 vyzvaný na zaplatenie, pričom bol zároveň upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Predmetnú písomnosť žalovaný rovnako aj spoludlžník riadne prevzali dňa 09.04.2018, čo potvrdili svojimi vlastnoručnými podpismi na doručenke. Tieto boli konajúcejmu súdu predložené ako príloha spolu so žalobou. Nakoľko zo strany žalovaného neprišlo k náprave platobnej disciplíny, náš právny predchodca pristúpil k zosplateniu pohľadávky v celosti a to ku dňu 19.05.2018, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti bolo žalovanému zasielané prostredníctvom obyčajnej listovej zásielky dňa 23.05.2018 doručenkou preto nedisponujeme. Zároveň však uvádzame, že predmetná písomnosť má iba deklaratórne účinky, t.j. účinky nastanú spätne ku dňu zosplatenia momentom oboznámenia sa žalovaného s predmetnou písomnosťou. Žalovaný sa preto mohol o zosplatenie dozvedieť najneskôr z podanej žaloby. Podporne poukazujeme na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplateniu pohľadávky, kde samotné zosplatenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukazujeme na Uznesenia tohto súdu, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia a č.k. 16CoCsp/22/2021-2224 zo dňa 06.10.2021 bod 8 a 9 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. Súčasne však je žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 10.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Vzhľadom na uvedené náš právny predchodca k zosplateniu pristúpil až potom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti. Z tohto dôvodu máme za to, že podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 OZ pre zosplatenie pohľadávky v celosti boli splnené. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legítimne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. V súvislosti s uvedeným poukazujeme na § 151 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosť týkajúcu sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Navyše podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp.zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť

za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného žalobca poukazuje na tú skutočnosť, že Občiansky preukaz žalovaného nebol žiadnym spôsobom odcudzený a klient splňal štandardné riskové podmienky. Žalovaný podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy, teda žalovaný mal možnosť sa s podmienkami plnenia oboznámiť a tieto nerozporoval. Zmluvné podmienky boli žalovaným riadne podpísané. Žalovaný zároveň z titulu zamestnanca preukázal výšku jeho mesačného príjmu a to doložením potvrdenia o pracovnom pomere a o priemernom príjme, výplatnými páskami za obdobie pred poskytnutím úveru a výpismi z účtu a sociálnej poisťovne, ktoré v prílohe tohto podania predkladáme. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvádzané hodnoty javí ako primeraná. Žalovaný spočiatku riadne hradil predpísané splátky, pričom Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Žalobca taktiež poukazuje na tú skutočnosť, že žalovaný žiadnym spôsobom neinformoval nášho právneho predchodcu o zmene finančných pomerov, ktoré by znemožnili žalovanému riadne splácanie poskytnutého úveru. Rovnako tak zo strany žalovaného nebola prednesená žiadosť o prípadné zníženie mesačnej splátky, ktorú by náš právny predchodca posúdil a so žalovaným dohodol nové podmienky splácania. Máme za to, že zdroj príjmu a schopnosť splácať predmetný úver boli preukázateľne preverené, a teda nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinnosti skúmania bonity žalovaného sankcionované bezúčnosťou a bezpoplatkovosťou úveru podľa § 7 z.z. 129/2010 Z.z. V prílohe nášho podania zároveň predkladáme zmluvu o pôžičke č. 8017405/8600503876 spolu so zmluvnými podmienkami, potvrdenie o poskytnutí finančných prostriedkov žalovanému a žalovaným podpísané štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a Informáciu o ročnej percentuálnej miere nákladov poskytnutého úveru. Predložená zmluva o pôžičke č. 8017405 spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvnými stranami bola riadne vrátane všeobecných obchodných podmienok podpísaná a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a dojednania. Týmto odkazujeme na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR.

6. Okresný súd Košice II (od 1.6.2023 Mestský súd Košice) č.k. 11Csp/305/2020-372 z 8.6.2022 rozhodol nasledovne: I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 180,78 eur s prislúchajúcim príslušenstvom zastavuje. II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 16296,76 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy od 29.04.2021 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. III. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta IV. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

7. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku II. a súvisiacemu výroku IV. o náhrade trov konania, v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná.

8. Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 6CoCsp/2/2023-453 z 12.6.2023 zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II č.k. 11Csp/305/2020-372 zo dňa 8. júna 2022 vo výroku II., ktorým bola žalovaná zaviazaná zaplatiť žalobcovi 16.296,76 € s prísl. a vo výroku IV. o náhrade trov konania a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia uviedol, že záver súdu o aktívnej legitímácii žalobcu nemá podklad vo vykonanom dokazovaní a odôvodnenie rozsudku ohľadne tohto záveru je nepreskúmateľné. Splnenie podmienky aktívnej legitímácie je pritom základným predpokladom úspechu žalobcu v konaní. V prejednávanej veci v tomto štádiu dokazovania nie je preukázané doručenie žiadosti banky o plnenie celého dlhu žalovanej, t.j. doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa

23.5.2018 a za tejto situácie by išlo o postúpenie pohľadávky banky nebankovému subjektu, ktorá v čase postúpenia nebola splatná. Otázka spôsobu doručovania oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru Všeobecnej úverovej banky, a.s. žalovanej v konaní skúmaná nebola, žalobca nepredložil doklad o doručení takejto výzvy žalovanej a ani doklad preukazujúci, že žalovaná mala objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom tejto zásielky a dokonca nepredložil ani žiaden doklad preukazujúci podanie takejto zásielky na poštovú prepravu. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov v tomto štádiu konania nie je preukázané platné postúpenie pohľadávky banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a pokiaľ po vrátení veci žalobca splnenie podmienok nepreukáže, bude potrebné žalobu z dôvodu nedostatku jeho aktívnej legitímácie zamietnuť.

9. Dňa 14.7.2023 súd vyzval žalobcu, aby v lehote 20 dní odo dňa doručenia výzva preukázal spôsob ukončenia zmluvy (oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, resp. doručenie tohto oznámenia) a predložil dôkaz o skutočnosti, že právny predchodca žalobcu (banka) kvalifikovaným spôsobom vyzval žalovanú na úhradu jej peňažného záväzku a následné dlžníkovo nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní, teda aby preukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany banky na žalobcu.

10. Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 5.10.2023 uviedol, že ohľadom preukázania splnenia podmienok podľa § 92 Zákona o bankách uvádza, že zosplatenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté v zmluvných podmienkach - čl. 10 bod 2, ktoré sú súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8017405. V čl. 10 bod 2 je uvedené, že: „Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania Splátok Pôžičky žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou (vyhlásiť okamžitú splatnosť Pôžičky), ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Splátky alebo čiastočného plnenia jednej Splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a to za podmienok ustanovených v §53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.“ Žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa dorúčením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatení úveru. Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 10.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti. Zmluvné strany na znak prejavenej vôle Zmluvu spolu so zmluvnými podmienkami opatrili svojimi podpismi. Nakoľko bol žalovaný preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, v zmysle ustanovení Zmluvy a Zmluvných podmienok, bol žalovaný formou Predžalobnej upomienky zo dňa 28.03.2018 upozornený na možnosť zosplatenia pohľadávky v celosti (doručenkou k Predžalobnej upomienke zaslame súdu v prílohe tohto podania). Keďže u žalovaného nedošlo k náprave finančnej disciplíny, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru v celosti ku dňu 19.05.2018 (Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.05.2018). Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatenia však uvádzame, že žalovaný sa mohol o zosplatení dozvedieť najneskôr dorúčením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka následne v súlade s ust. § 92 Zákona o bankách legitímne postúpená na nového veriteľa - spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. V súvislosti s uvedeným poukazujeme na § 151 ods. 1 CSP s tým, že žalovaný nijakým spôsobom nerozporoval skutočnosti týkajúce sa postúpenia pohľadávky na žalobcu a taktiež ani skutočnosť, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Navyiac podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp.zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo

pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania. Podporne poukazujeme na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 11.05.2021, č.k. 14CoCsp/52/2020, bod 17 odôvodnenia, ktorým sa odvolací súd vyjadril k zosplatneniu pohľadávky, kde samotné zosplatnenie pohľadávky považuje za právny úkon s deklaratórnymi účinkami. Rovnako poukazujeme na Uznesenia tohto súdu, č.k. 11CoCsp/11/2021 - 179 zo dňa 22.04.2021, bod 6.3 odôvodnenia a č.k. 16CoCsp/22/2021-2224 zo dňa 06.10.2021 bod 8 a 9 odôvodnenia, v ktorom sa súd nestotožnil s argumentáciou prvostupňového súdu a rovnako Oznameníu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru pripísal deklaratórne účinky. Žalobca zdôraznil, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s, ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov.

11. Právny zástupca žalovanej v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 30.10.2023 v reakcii na žalobcu uviedol, že v prvom rade, z obsahu elektronického súdneho spisu zistil, že súd dňa 14.7.2023 adresoval právnenému zástupcovi žalobcu výzvu, „aby ste v lehote 20 dní odo dňa doručenia výzva preukázali spôsob ukončenia zmluvy (oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, resp. doručenie tohto oznámenia) a predložili dôkaz o skutočnosti, že právny predchodca žalobcu (banka) kvalifikovaným spôsobom vyzval žalovanú na úhradu jej peňažného záväzku a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní, teda aby ste preukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany banky na žalobcu.“. Má za to, že zo strany súdu ide o hrubé zasahovanie do rovnosti zbraní a do ústavného práva žalovaného na prístup k nezávislému a nestrannému súdu. Poukazujeme aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 24/2018 z 18.1.2018, zverejnené v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR 58/2018, podľa ktorého: „Ústavne súladnému postupu všeobecného súdu v zásade nezodpovedá situácia, ak z vlastnej iniciatívy vnáša do priebehu dokazovania vedeného v rámci sporového súdneho konania nové skutočnosti alebo dôkazy, pokiaľ sa javí, že môžu byť na prospech jednej procesnej strany.“. V tomto kontexte, súd I. stupňa z vlastnej iniciatívy vyzval žalobcu, na ktorom je dôkazné bremeno, aby „preukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany banky na žalobcu“. Má za to, že uvedené je povinnosťou žalobcu a súd ho nemá prečo na splnenie tejto povinnosti vyzývať. Naopak, v zmysle zásady „da mihi factum, dabo tibi ius“ je vlasťou úlohou práve strán produkovať dôkazy na preukázanie svojich nárokov. Zároveň, výzva súdu bola žalobcovi doručená dňa 17.7.2023. Vyjadrenie žalobcu je však v elektronickom súdnom spise zaevidované až ku dňu 6.10.2023. V tomto kontexte má za to, že žalobca nedodrжал lehotu ustanovenú súdom a navrhujeme, aby súd pre zmeškanie lehoty na tieto prostriedky procesného útoku žalobcu neprihliadal. Ak súd na tieto prostriedky procesného útoku žalobcu prehliadať bude, dovoľuje si k jednotlivým prostriedkom procesného útoku žalobcu uviesť nasledovné: „Žalobca je toho právneho názoru, že nijakým výkladom ust. § 53 ods. 9 OZ, nemožno vyvodiť záver, že zákonodarca vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Takýto výklad predmetného ustanovenia je podľa názoru žalobcu príliš extenzívny, pretože cieľom zákonodarcu bolo v prvom rade, aby bol dlžník preukázateľne upozornený na možnosť predčasného zosplatnenia úveru a toto upozornenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry, t. j. aby sa mohol oboznámiť s obsahom takého upozornenia. Žalovaný sa doručením upozornenia podľa § 53 ods. 9 OZ, za ktoré sa dá považovať predžalobná upomienka s obsahom takéhoto upozornenia oboznámil. Následne pôvodný veriteľ využil možnosť predčasného zosplatnenia úveru, ku ktorému úkonu síce žalobca nepredkladá doručenkou alebo doklad preukazujúci odoslanie listiny na poštovú prepravu, nakoľko predmetná listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter, pričom účinky nastávajú spätne oboznámením sa žalovaného s obsahom listiny o zosplatnení úveru. ... Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanému len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatnením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. K otázke zosplatnenia však uvádzame, že žalovaný sa mohol o zosplatnení dozvedieť najneskôr doručením podanej žaloby. Žalobca uvádza, že

predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.“. V prvom rade nesúhlasíme s právnym názorom žalobcu, že právna úprava nevyžaduje 2 právne úkony na platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru. V zmysle platného práva je zjavné, že predpokladom pre platné zosplatnenie spotrebiteľského úveru je jednak dodržanie postupu podľa ustanovenia paragrafu 53 odsek 9 Občianskeho zákonníka, a následne vyhlásenie predčasnej splatnosti podľa ustanovenia paragrafu 565 Občianskeho zákonníka. Popierame nielen doručenie zosplatňujúcej výzvy (táto bola žalovanej doručená až v tomto súdnom konaní), ale aj jej odoslanie. Nesúhlasíme ani s právnym názorom žalobcu, že listina o zosplatnení úveru má deklaratórny charakter. „Žalovaný tak pozitívne vedel aj s ohľadom na bod 10.2 zmluvných podmienok, aké dôsledky bude mať pre neho nezaplatenie splatnej splátky, pre ktorú pôvodný veriteľ zosplatnil úver v celosti.“. Právo veriteľa podľa ustanovenia paragrafu 565 Občianskeho zákonníka je právom, ktoré musí veriteľ uplatniť. Nenastáva automaticky zo zákona, a nenastalo automaticky ani zo zmluvy. V tomto kontexte, žalovaná nemohla vedieť, či veriteľ svoje právo podľa ustanovenia paragrafu 565 Občianskeho zákonníka uplatní alebo nie a teda nesúhlasíme s tvrdením žalobcu. „Naviac podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 24.7.2014, ktoré bolo predložené Okresnému súdu Vranov nad Topľou v konaní pod sp.zn. 13C/79/2014, ak je úver splatný v splátkach (bez ohľadu na to, o aké splátky ide) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru („pohľadávka zodpovedajúca peňažnému záväzku klienta“) za splnenia zákonných podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 prvá veta z. o bankách. Terminologické vymedzenie pohľadávky, ktorú môže banka postúpiť za splnenia uvedených predpokladov, ako pohľadávky zodpovedajúcej peňažnému záväzku klienta, predstavuje pohľadávku banky voči klientovi z určitého úverového vzťahu a teda celú pohľadávku, celú sumu istiny, úrokov z úveru ako aj prípadných iných nárokov i už poplatkov alebo prípadných sankcií. V opačnom prípade, resp. v prípade vymedzenia pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách len na splátky, ktoré sa už stali splatnými, teda na tzv. dospelé splátky, by sa banka a súčasne aj dlžníci mohli ocitnúť v pozícii, že by dochádzalo k postúpeniu pohľadávky zodpovedajúcej len sume 90 dňového omeškania.“. Uvedené odborné vyjadrenie nám nebolo doručené a teda nevieme sa vyjadriť k tomu, či je žalobcom uvádzaný obsah súladný so skutočným odbornými vyjadrením Národnej banky Slovenska (ak vôbec také bolo realizované). Zároveň si však dovoľujeme uviesť, že podľa označenia datovania tohto vyjadrenia zo strany žalobcu ide zjavne o staršie vyjadrenie, s ktorým právne nesúhlasíme. Navyše v Slovenskej republike záväzný výklad práva podávajú všeobecné súdy a nie Národná banka Slovenska. Ak žalobca odkazuje na judikatúru iných všeobecných súdov, tieto nie sú pre konajúci súd právne záväzné. Zároveň sa s nimi právne nestotožňuje.

12. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 14.2.2024 ospravedlnil svoju neúčast' na nariadenom pojednávaní ako aj neúčast' žalobcu.

13. Na nariadenom pojednávaní právny zástupca žalovanej zotrval na svojich vyjadreniach, ktoré súdu doručil v priebehu prípravy veci na pojednávanie.

14. Súd pristúpil k dokazovaniu a to listinami predloženými stranami sporu:

- Žalobou doručenou súdu dňa 30.12.2020 spolu s prílohami
- Žiadosťou o poskytnutie pôžičky
- Výpismi z účtov - Potvrdenie o pracovnom pomere, priemernom prijme zamestnanca na účely poskytnutia úveru
- Potvrdenie zo Sociálnej poisťovne, doklad o vyúčtovaní miest - Zoznam produktov na vyplatenie
- Vyjadrením právneho zástupcu žalovanej strany doručené súdu 26.5.2021
- Návrhom právneho zástupcu žalobcu doručené súdu 6.7.2021 spolu s prílohami - Príloha č. 1 k odvolaniu plnej moci
- Príloha č. 3 Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok - Oznámenie o postúpení pohľadávok na čl. 83-84
- Odvolanie splnomocnenia na čl. 85
- Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok - Žiadosť o postúpenie a prevod na čl. 89 - Dodatok č. 4 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok
- Uznesenie Okresného súdu Košice II. 11Csp/305/2020- 104 zo dňa 30 júla 2021
- Elektronické podanie právneho zástupcu žalovaného doručené súdu 3.9.2021
- Elektronické podanie právneho zástupcu žalovaného doručené súdu 2.11.2021 spolu s prílohami
- Elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu doručené 16.12.2021 spolu s prílohami

- Elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu označené, ako neospravedlnenie neúčasti na pojednávaní
- Elektronické podanie právneho zástupcu žalobcu doručené 5.10.2023 spolu s prílohami
- Elektronické podanie právneho zástupcu žalovanej doručené súdu 30.10.2023
- Súhlas právneho zástupcu žalobcu o rozhodnutí vo veci bez jeho účasti, pričom zistil tento skutkový stav:

15. Vykonaným dokazovaním vzal súd za preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere (zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky) dňa 30.10.2017 medzi veriteľom Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku a žalovanou, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 16.800 €. Žalovaná sa zaviazala splácať úver v 108 splátkach po 273,02 € až do celkovej čiastky 29.486,16 € vždy do 20. dňa v mesiaci. Termín konečnej splatnosti úveru bol dojednaný na deň 20.12.2026, RPMN predstavovala 14,54 % pri priemernej hodnote RPMN 8,96 %, prvá splátka bola splatná dňa 20.1.2018 a odplata predstavovala 14,54 %. Ku dňu podania žaloby žalovaná uhradila titulom poskytnutého úveru 1.724 €. Právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. sa stala Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave z titulu zlúčenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. s VÚB, a.s. Žalovaná porušila povinnosť splácať úver v dohodnutých splátkach riadne a včas, preto listom zo dňa 28.3.2018, označeným ako „Predžalobná upomienka“ bola Všeobecnou úverovou bankou, a.s. vyzvaná na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 819,06 € s upozornením, že ak do 5.5.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 1/2018, bude banka oprávnená úver zosplatiť. Táto upomienka bola žalovanej doručená dňa 9.4.2018. Následne VÚB, a.s. listom zo dňa 23.5.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ oznámila žalovanej, že jej dlh z úverovej zmluvy sa stal splatným v celom rozsahu a žalovaná bola vyzvaná na úhradu celkového dlhu vo výške 18.023,10 €. Doručenie tohto oznámenia žalovanej v konaní preukázané nebolo. VÚB, a.s. postúpila pohľadávku voči žalovanej z vyššie uvedenej úverovej zmluvy na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. dňa 21.6.2021. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 24.6.2021, ktorého doručenie v konaní preukázané nebolo.

16. Podľa ust. § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa ust. §53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa ust. § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Podľa § 92 ods. 8/ zák. č. 483/2001 Z.z. ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky

omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

20. V prejednávanej spore z vykonaného dokazovania vyplynulo, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá žalovanou s nebankovým subjektom - spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., avšak táto spoločnosť zanikla rozdelením a jej právnym nástupcom sa stal Všeobecná úverová banka, a.s. Tým sa nezmenil charakter pohľadávky, avšak zmenil sa subjekt na strane veriteľa, čo malo za následok zmenu právnej úpravy, ktorú je nevyhnutné aplikovať na vzťah veriteľa a dlžníka. Momentom, kedy sa veriteľom stala Všeobecná úverová banka, a.s., vzťah medzi touto bankou a žalovanou ako dlžníčkou v predmetnej spotrebiteľskej zmluve nadobudol charakter právneho vzťahu banky s klientom, ktorý podlieha režimu zákona o bankách (bez ohľadu na to, že pôvodný veriteľ, ktorý poskytol žalovanej úver, nebol bankou). Nositeľom pohľadávky z úverovej zmluvy sa teda stala banka a zákon o bankách neuvádza žiadnu výnimku pre postúpenie pohľadávky v takýchto prípadoch, ak banka postupuje pohľadávku, ktorú nadobudla od nebankového subjektu. Z uvedeného dôvodu na daný vzťah a postúpenie pohľadávky zo Všeobecnej úverovej banky, a.s. na terajšieho žalobcu, ktorý nie je bankou (Intrum Slovakia s.r.o.), súd aplikoval režim zákona o bankách č. 483/2001 Z.z. a skúmal platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

21. Pre klientov banky sú v § 92 ods. 8 zákona o bankách ustanovené ďalšie špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené pre platné postúpenie čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku. Pre platné postúpenie pohľadávky bankou na nebankový subjekt sa vyžaduje v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách kumulatívne splnenie týchto podmienok: a/ existencia splatnej pohľadávky, b/ písomná výzva banky na splnenie dlhu dlžníkovi, ktorý je v omeškaní s plnením a jej preukázateľné doručenie dlžníkovi a c/ dlžníkovu následné nepretržité omeškanie viac ako 90 dní so splnením jeho záväzku voči banke. Je pritom na žalobcovi preukázať tieto skutočnosti, vrátane dôkazu preukazujúceho doručenie takejto výzvy žalovanej bankou. V prípade, že nie sú splnené vyššie uvedené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvej vety zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, ide o postúpenie v rozpore so zákonom o bankách, kedy postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka je zakázané, a teda postúpenie pohľadávky je neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka pritom prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Podľa názoru súdnej praxe a v súlade s teoretickými poznatkami prejav vôle je voči neprítomnej osobe účinný od okamihu, keď sa dostane do sféry jej dispozície. Situácia sa posudzuje objektívne a ak sa preukáže, že adresát mal možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, dochádza k pôsobeniu tohto jednostranného právneho úkonu voči adresátovi bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil. Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 Občianskeho zákonníka). Stratou výhody splátok je stav, keď v dôsledku delikvencie dlžníka v zmysle omeškania so splnením niektorej splátky a následnej legitímnej žiadosti veriteľa nastane splatnosť celej neuspokojenej časti pohľadávky naraz, čím sa negujú účinky rozloženia dlhu na jednotlivé splátky. V prípade omeškania so zaplatením niektorej zo splátok vyššie citované zákonné ustanovenie umožňuje veriteľovi pri splnení v zákone uvedených predpokladov žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz. V podstate to znamená, že v takom prípade žiadosť veriteľa prijatá dlžníkom na zaplatenie celého dlhu má za následok, že sa stane splatný celý dlh. Právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku toho, že nebola splnená iba niektorá splátka, však môže veriteľ uplatniť iba vtedy, ak to bolo dohodnuté alebo to bolo určené v rozhodnutí. Toto právo veriteľa je časovo ohraničené a veriteľ ho môže využiť iba do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Je možné zhrnúť, že okrem vyššie uvedených dvoch predpokladov pre splatnosť celého dlhu zákon predpokladá kumulatívne naplnenie týchto skutočností: 1/ dlžník sa dostal do omeškania so zaplatením niektorej zo splátok, 2/ veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky a 3/ veriteľ požiadal o zaplatenie celej pohľadávky najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Žiadosť veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky možno charakterizovať

ako jednostranný adresný a hmotnoprávny právny úkon, čo znamená, že v stanovenej lehote musí byť doručený dlžníkovi (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Nestačí odovzdanie prejavu na prepravu. Vzhľadom na kogentnú právnu úpravu nie je možné ani dohodou zmluvných strán upravujúcich vzájomné doručovanie písomností kogentnosť uvedenej hmotnoprávnej úpravy zmeniť. V súvislosti s adresnosťou žiadosti je treba uviesť, že aj vtedy, ak sa veriteľ bez ďalšieho obráti na súd, je možné návrhu priznať účinky žiadosti o zaplatenie celého dlhu iba vtedy, ak by bolo podanie adresované súdu doručené dlžníkovi v lehote do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Žiadosť o zaplatenie celej pohľadávky veriteľom nevyžaduje písomnú formu. Ak však bola zmluva uzavretá písomne a nakoľko žiadosť veriteľa znamená zmenu pôvodne uzavretej zmluvy v otázke splatnosti dlhu, vyžaduje sa, aby aj žiadosť veriteľa pod sankciou neplatnosti bola písomná (§ 40 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka). Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať existenciu takejto žiadosti zaťažuje veriteľa (viď Občiansky zákonník pre prax, Komentár, Jaroslav Krajčo, Vydavateľstvo EUROUNION, strany 2475-2476). Dohoda o strate výhody splátok musí vyplývať z obsahu pôvodnej dohody a existenciu takej dohody preukazuje veriteľ. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že splatnosť celej pohľadávky v dôsledku omeškania dlžníka so zaplatením niektorej zo splátok je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o plnenie celého dlhu. Strata výhody splátok a vznik povinnosti dlžníka zaplatiť celý zvyšok dlhu jednorázovo nastáva preto až v dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky resp. jej zvyšku dlžníkovi. Dohoda o strate výhody splátok musí vyplývať z obsahu pôvodnej dohody a existenciu takej dohody preukazuje veriteľ. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že splatnosť celej pohľadávky v dôsledku omeškania dlžníka so zaplatením niektorej zo splátok je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o plnenie celého dlhu. Strata výhody splátok a vznik povinnosti dlžníka zaplatiť celý zvyšok dlhu jednorázovo nastáva preto až v dôsledku doručenia dôvodnej žiadosti veriteľa o splatenie celej pohľadávky resp. jej zvyšku dlžníkovi. Doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je pritom potrebné posudzovať podľa ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V zmysle uvedeného ustanovenia prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. V danom prípade sa jedná o tzv. teóriu dôjdenia, a teda pri hmotnoprávných úkonoch sa nevyžaduje skutočné doručenie a prevzatie písomnosti, zachytávajúcej právny úkon. Účinnosť adresovaných jednostranných hmotnoprávných úkonov v režime Občianskeho zákonníka predpokladá, že prejav vôle dôjde, resp. je doručený adresátovi, t.j. že sa dostane do sféry jeho dispozície - už týmto okamihom začína právny úkon pôsobiť voči druhej zmluvnej strane. Slovné spojenie „dostane sa do jeho dispozície sféry“ nemožno vykladať v zmysle procesnoprávných predpisov. Je ním potrebné rozumieť objektívnu možnosť neprítomnej osoby zoznámiť sa s jej adresovaným právnym úkonom. Právna teória i súdna prax takou možnosťou chápe nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale i také prípady, kedy doručením listu, či telegramu, obsahujúceho prejav vôle, do bydliska alebo sídla adresáta, či do jeho poštovej schránky, poprípade i hodením oznámenia do poštovej schránky o uložení takej zásielky, nadobudol adresát hmotnoprávneho úkonu objektívnu príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Pritom nie je nevyhnutné, aby sa adresát skutočne zoznámil s obsahom hmotnoprávneho úkonu, postačuje, že mal objektívnu možnosť spoznať jeho obsah. Rozhodujúce je teda objektívne hľadisko, t.j. ak sa preukáže, že adresát mal reálnu možnosť oboznámiť sa s prejavom vôle, nastávajú právne účinky jednostranného právného úkonu, obsahujúceho takýto prejav bez ohľadu na to, či sa s ním adresát skutočne oboznámil (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.1.2011 sp.zn. 5Cdo/129/2010, rozsudok Najvyššieho súdu SR z 15.12.2020 sp.zn. 5Cdo/36/2020). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na tú skutočnosť, že ako doklad o doručení oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nepostačuje poštový hárok, z ktorého vyplýva iba odosielanie zásielky. Je potrebné vyžadovať doklad o doručení oznámenia o okamžitej splatnosti úveru, ktorým môže byť aj neprevzatá zásielka adresátom v mieste, kde mal faktickú možnosť zásielku si prevziať, nakoľko zásielka musí byť doručená do dispozície sféry dlžníka. Uvedená skutočnosť vyplýva z vyššie citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/36/2020, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 1/2021 pod č. 04 (viď uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 12.6.2023 sp. zn. 6CoCsp/2/2023).

22. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, podmienkou platného postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách je v prvom rade existencia splatnej pohľadávky v čase postúpenia.

23. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že k postúpeniu pohľadávky voči žalovanej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30.10.2017 došlo dňom 21.6.2021, kedy úver ešte nebol splatný v

celom rozsahu vzhľadom na dohodnutý termín jeho konečnej splatnosti dňa 20.12.2026. Pokiaľ teda Všeobecná úverová banka, a.s. postúpila pohľadávku z vyššie uvedenej úverovej zmluvy, mohlo ísť i splatnú pohľadávku iba v tom prípade, že pre jej zosplatenie boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka.

24. K predmetu veci je potrebné uviesť, že ustanovenie § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách (zák. č. 483/2001 Z.z.) upravuje podmienky, za ktorých podmienok môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, ktoré sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom § 39 OZ (pozri rozsudok NS SR z 28.3.2018 sp. zn. 7Cdo 26/2017). V prejednávanej veci súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie podmienok uvedených v ustanovení v § 92 ods. 8/ prvá až tretia veta zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách). V prejednávanej veci nie je preukázané doručenie žiadosti banky o plnenie celého dluhu žalovanej, t.j. doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 23.5.2018 a za tejto situácie by išlo o postúpenie pohľadávky banky nebankovému subjektu, ktorá v čase postúpenia nebola splatná.

25. Žalobca tak nepreukázal zákonnosť zosplatenia pohľadávky žalovanej (zákonný postup s ohľadom na prv uvedený postup - nedoručenie výzvy), pričom takýto záväzok musí byť po lehote splatnosti viac ako 90 dní, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky.

26. Súd s ohľadom na tvrdené a nepreukázané skutočnosti ohľadne platného postúpenia pohľadávky so strany žalobcu (s poukazom na nepreukázaný zákonný postup pri postupovaní pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8/ o bankách) dospel k záveru, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno ohľadne preukázania platného postúpenia pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu a s poukazom na uvedené žalobu ako ne dôvodnú zamietol.

27. Podľa § 255 ods. 1/,2/ CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

28. Podľa § 262 ods. 1/,2/ a 3/ CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

29. Vzhľadom na úspech v spore žalovanej, súd o trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.(§ 358 CSP) Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 359 CSP) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Ak žalovaná nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.